

ger det ærede Medlem, hvorfor har han ikke forlangt af sin Justitsminister, at han skulde forelægge Landstinget og Folketinget et Forslag, sigtende til at afskaffe Pryglene uden nogen somhelst Kompensation.

Sveistrup: I den første Samling, i hvilken jeg var Folketingsmand, forelagde den højtærede Justitsminister sit Lovforslag, det kunde da ikke hjælpe, om vi sagde: vi kastede det hele bort og tage noget helt andet i Stedet; saadan vare Betingelserne ikke den Gang.

Borghjerg: Nu var det altsaa ikke den for øvrigt fra et demokratisk Synspunkt mærkelige formodede Modstand fra Landstinget, — en formodet Modstand, hvorom vi intet vidste —, nu var det Justitsministerens Standpunkt og Hensynet dertil, som bevirkede, at disse Sager nu ere koblede sammen. Jeg konstaterer dette som en Afslutning paa denne Debat.

Sveistrup: Dette bliver ikke Afslutningen. Dette har 2 Aarsager, den mere dybtliggende og den mere nærliggende. De ere nu nævnte af mig begge to.

Sabroe: Jeg tillader mig at konstatere, at alle vi, i alt Fald alle vi Socialdemokrater, der have stemt mod Prygleparagraffen, ønske Pryglene fuldstændigt ud af Verden. Fra vor Side er der ingen Modstand mod at afskaffe Pryglene. Det antager jeg heller ikke, der er fra deres Side af Folketingets Venstre, der have stemt for Pryglene, og heller ikke fra den overvejende Del af Højre, der har stemt mod Pryglene. Der kan altsaa kun være enten den højtærede Justitsminister eller Flertallet i denne Sal indenfor Venstre-reformpartiet eller Landstinget, der er imod at afskaffe Prygl, uden at man faar Lov til at prygle voksne Personer. Jeg konstaterer, at vi, der have stemt mod Prygleparagraffen, ere de eneste, der overhovedet ere imod, at der prygles i dette Land.

Sveistrup: Det ærede Medlem er ikke imod, at der prygles i dette Land. Da der for kort Tid siden her blev vedtaget et Lovforslag om forbryderske og forsømte Børn, var der deri indført Bestemmelser, der meget stærkt begrænsede Anvendelse af Legemsstraf. Det ærede Medlem var med til at stryge disse Bestemmelser og at tilstede Legemsstraf for dem,

der opdrages i Børnehjem og Plejehjem, i meget større Omfang, end den højtærede Justitsminister ansaa det for hensigtsmæssigt.

Sabroe: Det ærede Medlem er tidligere fremkommet med en lignende Paa-stand. Det ærede Medlems Meningsfæller, der sade i Udvalget sammen med mig og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg), ville vide, at jeg som Ordfører for mit Parti fra første Færd gjorde den stærkest mulige Modstand mod, at man overhovedet skulde anvende Legemsstraf som Disciplinærmiddel paa Opdragelsesanstalter, men jeg og min Meningsfælle, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, vare ene om at stemme for dette Forslag. Vor Modstand var haabløs; thi de andre sagde: det kan ikke nytte uden Hustugt, uden Legemsstraf, og Opdragelsesanstaltternes Bestyrelser sagde det samme, da de bleve spurgt; saa sagde Flertallet selvfølgelig: vi maa gaa med, og saa sagde vi: vi ville i alt Fald ikke være med til i Loven at fastslaa Legemsstraf som Disciplinærmiddel overfor Børn og unge Mennesker, navnlig ikke paa et Tidspunkt som det nærværende, men lad os indskrænke os til, at Opdragelsesanstaltternes Bestyrere maa anvende de samme Revselsesmidler, der i Almindelighed anvendes i Hjemmene. Saaledes forholder det sig. For øvrigt fremhævede vi udtrykkeligt, at det, det kommer an paa, var at belønne de flinke og gode Kræfter paa Opdragelsesanstalterne og Børnehjemmene i Stedet for stadigt at straffe dem. Det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup) har ganske forvansket de Udtalelser, som faldt fra vor Side i det paagældende Udvalg.

Alfred Christensen: Det er ganske frugtesløst at fare fort med en Diskussion om dette høje Ting og dets Medlemmers Stilling til Prygletraffen, om hvorvidt den Stilling til Prygletraffen har været saaledes, at man vel ønskede Prygletraffen borttagen fra de unge Mennesker, men paa den anden Side ønskede den konverteret til Pryglestraf for ældre Individuer. Thi dette Spørgsmaal er afgjort hernelde ikke blot ved Behandlingen af Pryglelovsforslaget i 1897, som dog ikke handlede om Strafidømmelse, men kun om Disciplinærstraf i Strafarbejdsanstalter, men saa vidt jeg husker 2 Aar senere ved Fremlæggelsen af et privat Lovforslag af den daværende Repræsentant for Københavns 4de